

Reise in's Jenseits: किमिदं वरितं वत्स प्रस्थानं कृतवानसि HARIV. 4822. मरु^० der Antritt der grossen Reise, der Abschied vom Leben HARIV. 11070. R. 2, 47, 7. 4, 61, 21. KATH. 10, 217. VP. 163, N. 7. KULL. zu M. 6, 31. — 2) der zur Erreichung eines Zieles eingeschlagene Weg, Methode; System MADHUS. in Ind. St. 1, 13. 14. 21. 23. अभिधर्मज्ञान^० Titel eines Werkes HIOUEN-THSANG I, 201; vgl. धर्म^०. भेद^० Titel einer Schrift des Madhusūdanasarasvatī, herausgegeben von WEBER in Ind. St. 1, 13. fgg. Hierher gehört vielleicht auch सप्रस्थानाः तत्रधर्माः MBH. 12, 2408. सूत्रकार^० Gedankengang, System Schol. zu KĀTJ. ÇA. 171, 8. 182. 5. 728, 17. zu VS. PRĀT. 4, 162. — 3) eine Art Drama untergeordneter Art (उपद्रूपक), deren 18 aufgezählt werden SĪH. D. 276. 344. Unter den 7 Arten von नृत्य aufgezählt beim Schol. zu DAÇAR. 1, 8. — Vgl. प्रास्थानिक. प्रास्थानिक SUND. 2, 2. कृत^० KATH. 31, 38. मरु^० MBH. 1, 356 fehlerhaft für प्रास्थानिक.

प्रस्थानीय (von प्रस्थान) adj. zum Weggang gehörig: या समिधः प्रस्थानीयायाः (वाचं यच्छेत्) LĪTJ. 4, 11, 2. 12, 1.

प्रस्थापन (vom caus. von स्था mit प्र) n. das Absenden, Abschieken: दिशः nach allen Weltgegenden R. 1, 3, 25 (19 GORR.). भरत^० 1, 77 in der Unterschr. वानराणाम् R. GORR. 1, 4, 70. सेना^० 2, 89 in der Unterschr. लेख्य^० SĪH. D. 156. MBH. 1, 2383. धनि^० das in-die-Welt-Schicken so v. a. Anwenden, Gebrauchen einer figürlichen Ausdrucksweise SĪH. D. 8, 12. Das f. प्रस्थापना in der gewöhnlichen Bed. R. GORR. 2, 70 in der Unterschr.

प्रस्थाप्य (wie eben) adj. abzusenden, abzufertigen MBH. 12, 13862. 14. 2518.

प्रस्थायिन् (von स्था mit प्र) adj. aufbrechend, abreisend UNĀDIS. 4, 9. gaṇa gmyādi zu P. 3, 3, 3. सकृ^० KATH. 10, 70.

प्रस्थापीय und प्रस्थाप्य s. साकं^०.

प्रस्थावन् (von स्था mit प्र) adj. enteilend, rasch: die Marut RV. 8, 20, 1.

प्रस्थावत् (wie eben und von प्रस्थ) 1) adj. dass.: रथवाक्यं VS. 12, 71. — 2) f. ०वतो N. pr. eines Flusses HARIV. LANT. I, 509.

प्रस्थिक am Ende von Adjectiven, die von Compositis auf प्रस्थ abgeleitet sind; s. घर्घ^०, घर्घ^०.

प्रस्थिका f. eine best. Pflanze, = श्रवणा BHĀVAPR. im ÇKDR.

प्रस्थित s. u. स्था mit प्र. ०याया f. diejenige Jāḡjā, welche bei der Darbringung der Soma-Schalen, welche प्रस्थित heißen, gesprochen werden, AIT. BR. 3, 10.

प्रस्थिति (von स्था mit प्र) f. nom. act. P. 3, 3, 95, Sch.

प्रस्थेय (wie eben) patic. fut. pass. impers. abeundum, proficiscendum: प्रस्थेयं चान्यतो भवेत् MBH. 12, 1804.

प्रस्र (von स्ना mit प्र) m. Badebehälter P. 3, 3, 55, Vārtt. 4, Sch.

प्रस्रव MBH. 1, 5359. 13, 3533. 3683. HARIV. 3426. VIKR. 150 (v. l. प्रस्रव). RAGH. ed. Calc. 1, 85 (STENZLER प्रस्रव) fehlerhaft für प्रस्रव.

प्रस्रातर (von स्ना mit प्र) nom. ag. zur Erkl. von कर्स्र (= कर्मणा प्रस्राता) NIR. 6, 17.

प्रस्राविन् (von स्नु mit प्र) adj. träufelnd: घृत^० NIR. 12, 36.

प्रस्रिग्य (1. प्र + स्त्रि^०) adj. überaus fettig: इक्षुदीफलभिद् उपलाः ÇĀ. 14.

प्रस्रुया (1. प्र + स्नुया) f. die Frau des Enkels MBH. 5, 4803. 9, 3339.

प्रस्रैय (von स्ना mit प्र) adj. zum Bad geeignet: कृद् NIR. 1, 9. ÇAT. BR. 12, 2, 1, 2. KĀTJ. ÇA. 20, 2, 13.

प्रस्पन्दन (von स्पन्द mit प्र) n. das Zucken SUÇR. 1, 48, 4.

प्रस्फुट (1. प्र + स्फुट) adj. 1) aufgebrochen, aufgeblüht ÇABDAR. im ÇKDR. — 2) offenbar, deutlich MĀRK. P. 37, 21. PRATĪPAR. 12, a, 3. KĀVJĀD. 1, 40. प्रायः कलङ्क एवेन्दोः प्रस्फुटो न प्रसन्नता SPR. 2311. किमप्य-प्रस्फुटं ब्रुवन् KATH. 13, 109.

प्रस्फोटक (von स्फुट mit प्र) m. N. pr. eines Nāga VJUTP. 87.

प्रस्फोटन (von स्फुट simpl. und caus. mit प्र) n. 1) das Auseinanderfallen: शिलायाः प्रस्फोटनं प्रतापितायाः VARĪH. BRH. S. 33, 115. — 2) das Öffnen, Aufblühenmachen (विकाशन) MED. n. 192. — 3) das Offbarmachen (प्रकाशन) H. an. 4, 180. — 4) das Schlagen (ताडन) H. an. MED. — 5) das Reinigen des Getreides, Worfeln H. 1017. — 6) das Abreiben, Abwischen VJUTP. 218. — 7) ein Korb zum Worfeln des Getreides AK. 2, 9, 26. H. 1018. H. an. MED.

प्रस्पन्द (von स्पन्द mit प्र) m. das Hervorrieseln, Hervorquellen: श्रमतरस^० Verz. d. Oxf. H. No. 599.

प्रस्पन्दन (wie eben) n. dass.: स्वेद^० MBH. 12, 13222. Ausschwitzung: शशिमणोः SPR. 1882.

प्रस्पन्दिन् (wie eben) adj. hervorquellend: त्वच एवास्य रुधिरं प्रस्पन्दि ÇAT. BR. 14, 6, 9, 31. MBH. 7, 5300.

प्रस्रंस (von स्रस् mit प्र) m. das Hinfallen, Auseinanderfallen AIT. BR. 3, 15. घ^० 1, 11. TBR. 3, 2, 2, 1. KĀTH. 23, 9.

प्रस्रंसिन् (von प्रस्रंस) adj. fallen lassend: योनि so v. a. das Kind vor der Reife fallen lassend, nicht austragend SUÇR. 2, 397, 2. — Vgl. गर्भपात fgg., ВЫКИНУТЬ, ВЫКИДЫШЬ.

प्रस्रव (von स्नु mit प्र) m. 1) Ausfluss, das Ausströmen, Fortströmen; Strom: नदी प्रस्रवनिर्भेदाम् (विस्तृष्टकार) HARIV. 12017. वारिप्रस्रवौ गैरिकाचलो MBH. 7, 7919. गैरिकप्रस्रवा इव 8, 2533. निर्करः प्रस्रवो ऽम्भसाम् HALĪ. 2, 11. प्रस्रवे (wenn die Milch aus dem Euter strömt) च प्रुचिवर्तसः M. 5, 130. SUÇR. 1, 286, 4. प्रस्रवसंयुक्तैः so v. a. in Strömen fließend MBH. 1, 5359. स्तनैः प्रस्रवसंयुक्तैः so v. a. Milch fließen lassend HARIV. 4023. स्नेह^० VIKR. 150. — 2) was ausfließt, sich ergießt: a) die aus der Brust —, aus dem Euter fließende Milch MBH. 1, 6683. 13, 3721. HARIV. 3409. प्रस्रवात्पीडवर्षिणी 3426. RAGH. 1, 84. — b) hervorstürzende Thränen, pl. MBH. 1, 4246. 2, 726. प्रस्रवात्पीडैः — श्रानन्दनिःसृतिः HARIV. 4776. — c) Urin H. 633, v. l. MBH. 13, 3533 = 3683. — d) der überfließende Schaum bei kochendem Reise H. c. 94. — Hier und da fälschlich प्रस्रव gedruckt. Vgl. प्रस्राव.

प्रस्रवण (wie eben) 1) n. Ausströmung, das Herausquellen; Quelle (= उत्स AK. 2, 3, 5. H. 1096. HALĪ. 3, 55); Ausfluss, Ausguss, Schnauze (an einem Gefäß): पवित्रस्य RV. 8, 33, 1. यदा प्रस्रवणे दिवो मादयोनि स्वर्णरे 54, 2. विभूमिं प्रस्रवणे न सोमम् 10, 148, 2. विरुद्रस्य प्रस्रवणस्य सतो 1, 180, 8. पुरैः^० adj. vorströmend 8, 89, 9. गर्त उदकप्रस्रवणः KAUC. 72. प्रादेशमात्रं प्र^० Schol. zu KĀTJ. ÇA. 61. 20. 62, 1. LĪTJ. 9, 2, 28. — DHĀTUP. 24. 29. वत्सः प्रस्रवणे शुचिः wenn die Milch ausströmt JĀḠN. 1, 193. वत्सस्य चाननम् । मातुः प्रस्रवणे मेध्यम् wenn bei der Mutter die Milch ausströmt MĀRK. P. 35, 22. मदप्रस्रवणावित् durch hervorquellen-